

På skidor från Frankrike till Storlien

Av Ingemund Hägg

Sommarvandringar från Klimpfjäll till Gädde och från Gädde till Frankrike har jag beskrivit i Fjällklubbsnytt nr 2/89 och 2/90. Här kommer en apriltur på skidor från Frankrike till Storlien (1990).

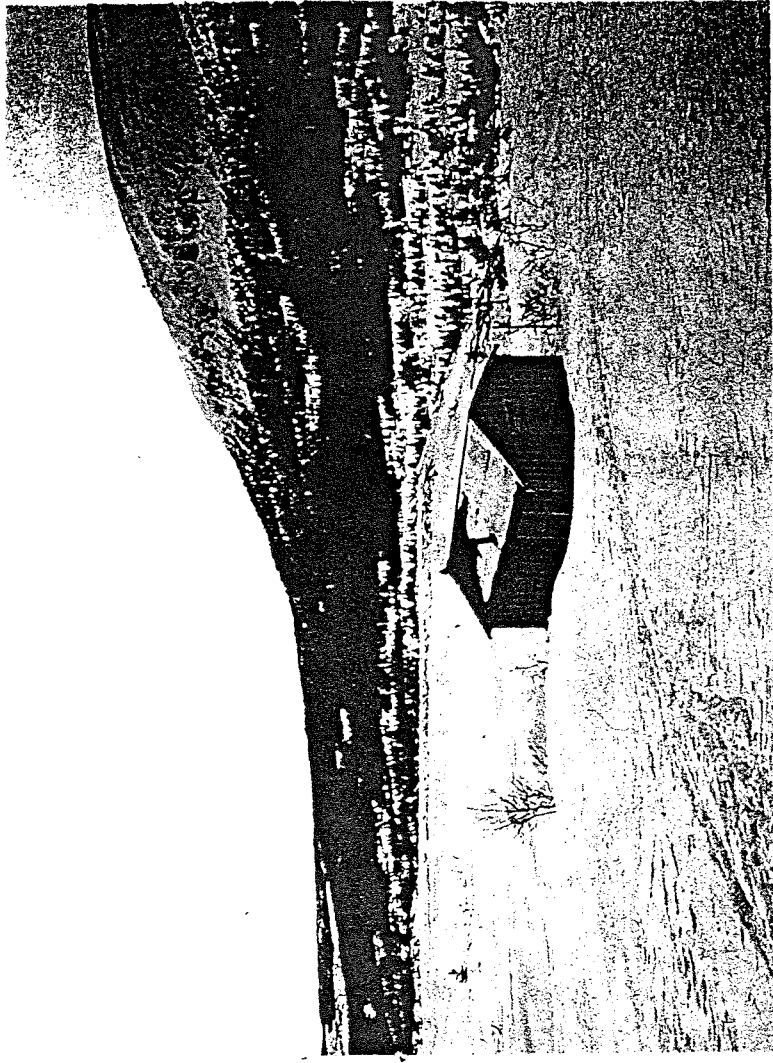
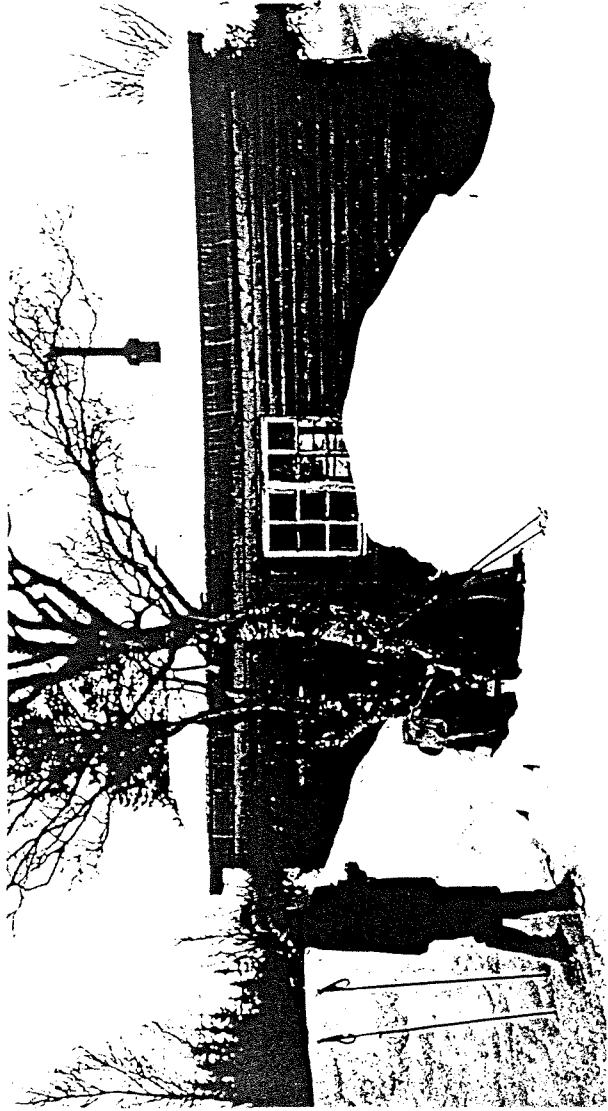
Första dagen skidade Lars Engebeck och jag norrut på Stora Mjölkvatnet till Tjouren där vi fick ut nyckeln till en tolvbäddsstuga som STF tidigare innehade. Jacob Fjällberg sköter den nu för den nuvarande ägarens - samebyn - räkning. Nästa dag drog vi västerut in i de avrundade Sösjöfjällen och skidade mellan Gellegaise och Sarvesgaise och ned till Sandviken vid väg på sjön Torröns strand. Vi fick privat logi i en liten stuga. Förhoppningen om rödingmiddag gick om intet eftersom STF Storulvån redan varit fram och köpt fångsten.

Tredje dagen gick det i sydlig riktning över Torrön till den vackert belägna

gården Hoberg. Vi kunde sedan delvis följa skogsvägen söderut till leden från Kolåsen upp åt nordväst och in i den vackra Rutdalen där Rutälven brusade en bit upp i dalen. Vi var nu inne i de något "alpina" Skäckerfjällen. På den markerade leden upp mot Socker toppen finns på kartan ett rastskydd nära R i Rutdalen. Stugan innehöll sex sängar men bekvämligheten var det så med. Dörren hängde på sniskan och stugan var delvis fylld med snö. När den vil skottats ut och dörröppningen nödortfugt var tätad gick det dock bra att bo där även om temperaturen inte översteg utetemperaturens minus tio grader.

Det blev segt upp till sadeln norr om Socker toppen. Vi hade tänkt ta leden över Strydalen men dålig sikt och vind gjorde att vi fortsatte till Mansjön och därifrån skidade till Anjan. Anjans fjällstation

Stugan i Tjouren vid Mjölkvatnet (tidigare STF).

Rastskydd vid Rutsdalen.

har på vintern endast påsköppet och har då huvudsakligen veckogäster. Stationen är en pärla, Henrik Carlsson driver den kärleksfullt sedan nära tjugo år. Atmosfären är gammaldags fjällstation och maten mycket god. Anjans fjällstation ligger bortom allfartsvägen men är värd en omväg.

Över sjöarna Anjan och Stor-Rensjön var leden ruskmarkerad och skoterspår underlättade framfarten på skidor. "Ingen väg och inget lysc" heter en TV-film av Erik Forsberg som visats i svensk TV. Den handlar om Julia, 75, och Fredrik, 84, "två gamla krokar" som Julia uttryckte det när vi drack kaffe i hennes kök i Storrensjön. Där hade hon bott i femtio år. Vi bläddrade i en gästbok "STF Storrensjön" som började 1927 och visade att turismen var livlig för när också flera gårdar brukades i Storrensjön. Naturligt fick vi i Skalstugan (vid väg). Den ägs av SE-bankens personalstiftelse och var väl-

fylld av påskfirare från denna bank. Det finns dock viss möjlighet för långfärdsåkare att som gäst få kost och logi.

Nu var det 35 km kvar till Storlien och vi hade siktat på två dagsetapper. Gott före gjorde dock att det blev en dag och vi undvek på så sätt övernatning i ouppvärd lokal. Den märkliga uppenbarelse som Rensjöatern utgör passerades. Vi mötte och kördes om av en del skoteråkande turister men skidåkare stötte vi inte på.

Det blev en mycket omväxlande tur delvis i gammal och intressant kulturbygd och huvudsakligen utanför turiststråken. Det handlar om lågfjäll och vi höll oss på 400 - 1000 m höjd. Eftersom vi inte ville bygga på tältning och snöbivackering fördrade natlöst viss planering. Som för övrigt när det gäller norr om "jämtländska tvärbanan" hade vi stor nytta av STF:s "Fjällturer i Jämtland, Härjedalen och Dalarna" (1953).